

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven.

Fremsat den 24. oktober 1972 af finansministeren.

§ 1.

I skattekontrolloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 37 af 9. februar 1972, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1 og 3, og § 4, 1. pkt., ændres „driftsregnskab“ til: „årsregnskab“.

2. § 3, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Efter indstilling af ligningsrådet kan finansministeren fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for og udarbejdelsen af de årsregnskaber, der efter stk. 1 eller § 22, stk. 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten skal indsendes til ligningsmyndighederne.“

3. I § 4 indsættes som stk. 2:

„Stk. 2. Ligningsrådet kan ændre de i henhold til stk. 1 truffne afgørelser.“

4. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres „tiden forud“ til: „såvel tidligere som“.

5. I § 6 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

„Stk. 2. Enhver erhvervsdrivende, som til brug for andre offentlige myndigheder fører et regnskab, skal på begæring af ligningsmyndighederne indsende regnskabet til disse“.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres „stk. 1-3“ til: „stk. 1-4“, og „stk. 2“ og „stk. 3“ til: „stk. 3 og stk. 4“.

7. I § 8 C, stk. 1, sidste pkt. udgår: „finansministeren efter indstilling fra“.

Finansmin. Skd. j. nr. IV 10-24/1972.

8. I § 8 C, stk. 2, sidste pkt., og § 8 D, 1. pkt., ændres „finansministerens“ til: „ligningsrådets“.

9. I § 8 D, 1. pkt., indsættes efter „selskaber“:

„som nævnt i selskabsskattelovens § 1, nr. 1 og 2, jfr. lovbekendtgørelse nr. 399 af 31. august 1972, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier,“.

10. I § 9, stk. 1, ændres „og §§ 7-8 F“ til: „§§ 7-8 F og § 11 B, stk. 2, 2. pkt.“.

11. Efter § 11 A indsættes:

„§ 11B. Toldvæsenet giver efter finansministerens bestemmelse skattemyndighederne oplysninger om forhold af betydning for skatteligningen og skatteopkrævningen, som det under afgiftskontrollen bliver opmærksom på.

Stk. 2. Finansministeren kan pålægge toldvæsenet i forbindelse med afgiftskontrollen at indhente oplysninger af betydning for skatteligningen og skatteopkrævningen. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele toldvæsenet sådanne oplysninger.“

12. I § 14, stk. 2, ændres „eller § 11“ til: „§ 11 eller § 11 B, stk. 2, 2. pkt.“.

13. § 16, stk. 1, affattes således:

„Den, hvis indkomst eller formue er ansat skønsmæssigt efter § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, eller § 3, stk. 3, til et for lavt beløb, og som, efter at ansættelsen er meddelt ham efter

reglerne i § 24 eller § 30, stk. 2, i lov om indkomst- og formueskat til staten, har undladt inden 4 uger fra meddelelsen at underrette ligningsmyndighederne herom, straffes med bøde.

14. I *afsnit IV* ændres paragraffernes nummerering fra 18-20 til 24-26.

§ 2.

Loven træder i kraft — — —

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Skattekontrolloven er senest ændret ved lov nr. 539 af 17. december 1971. Forarbejderne til denne lov findes således i Folketingstidende 1971-1972:

Lovforslaget	Tillæg A sp.	111.
Fremsættelsen	Tidende	64.
1. behandling	-	354.
Udvalgsbetænkning	Tillæg B	395.
2. behandling	Tidende	1411.
3.	-	1833.

Ved loven af 17. december 1971 ændredes bestemmelserne om straf for skatteunddragelse og andre overtrædelser af skattekontrolloven. Samtidig ændredes reglerne om arbejdsgiveres og andres afgivelse af oplysninger til skattemyndighederne om udbetalt løn m. v., således at disse oplysninger nu også tjener kildeskattemæssige formål.

Ved den i december 1971 gennemførte lovændring skærpedes sanktionsmulighederne overfor personer, som unddrager sig beskatning eller som gør sig skyldig i andre overtrædelser af skattekontrolloven.

I bestræbelserne for at bekæmpe skatteundragelser bør efter regeringens opfattelse også indgå en forbedring af skattemyndighedernes kontrolmuligheder med hensyn til selvangivelsernes rigtighed.

Et skridt i denne retning toges ved den i 1967 gennemførte ændring af kontrollovens § 3, stk. 2, hvorved finansministeren blev bemyndiget til, efter indstilling fra ligningsrådet, at give nærmere regler om udarbejdelsen af de driftsregnskaber, der skal vedlægges selvangivelsen. I henhold til denne bestemmelse er der ved bekendtgørelse af 18. november 1969 fastsat regler om „mindstekrav“ til driftsregnskaber, der vedlægges selvangivelsen.

De krav, der er opstillet i denne bekendtgørelse, vedrører imidlertid ikke det *regnskabsmæssige grundlag* for de regnskaber, der skal vedlægges selvangivelsen.

Regler om bogføringspligt og om dennes omfang og indhold indeholdes i bogføringsloven og i en i henhold til denne lov udstedt bekendtgørelse.

De her opstillede regler er imidlertid ikke så detaljerede, som en effektiv ligningskontrol må kræve.

Der foreslås derfor skabt mulighed for, at finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet kan fastsætte regler om det *regnskabsmæssige grundlag* for de regnskaber, der skal indsendes til skattemyndighederne. Forslagets § 1, nr. 2, sigter herpå.

Der bør endvidere ske en udbygning af det allerede eksisterende samarbejde mellem toldmyndigheder og skattemyndigheder. Disse myndigheder bør have de samme kontrolbeføjelser og bør kunne bistå hinanden i deres kontrolfunktioner, bl. a. ved udveksling af oplysninger.

Den i nærværende forslag under § 1, nr. 10 anførte bestemmelse sigter herpå.

Med hensyn til spørgsmålet om at give skattemyndighederne og toldvæsenet ensartede kontrolbeføjelser skal det oplyses, at medens toldvæsenet har en ubetinget adgang til at foretage stikprøvevis eftersyn på stedet, jfr. §§ 31 og 32 i loven om almindelig omsætningsafgift, så er ligningsmyndighedernes adgang til at foretage eftersyn på stedet betinget af, at der foreligger „rimelig grund hertil“. Endvidere kan et sådant eftersyn ikke gennemtvinges ved politiets hjælp, medmindre ligningsmyndighederne har opnået en retskendelse, jfr. finansministerens tilsagn givet under udvalgsbehandlingen af ændringsforslaget vedrørende kontrolloven i 1967. (Udvalgsbetænkning afgivet den 30. maj 1967.)

Den begrænsning, der ved dette tilsagn er lagt for skattemyndighedernes kontrolmuligheder, harmonerer dårligt med bestræbelserne for at koordinere skattevæsenets og toldvæsenets kontrol. Hertil kommer, at domstolene ingen reel mulighed har for at afgøre, om der er rimelig grund til eftersynet, jfr. at eftersyn på stedet kan ske af hensyn til kontrollen med andre skatteydere. Kravet om retskendelse vil derimod kunne udnyttes af skatteydere, der ønsker tid til at bringe kompromitterende regnskabsmateriale af vejen. Under hensyn hertil vil lovens § 6, stk. 2 og 3, fremover blive praktiseret efter sin ordlyd, og uden at indhentning af retskendelse er nødvendig.

*Bemærkninger til
lovforslagets enkelte bestemmelser.*

Til § 1.

nr. 1.

Ændringen er af redaktionel karakter. De regnskabsmæssige oplysninger, som ligningsmyndighederne har krav på ifølge §§ 1, 2 og 3, og som omfatter såvel driftsregnskab som statusopgørelse, udtrykkes mere korrekt ved betegnelsen „årsregnskab“, jfr. således aktieselskabsloven § 43 og bogføringsbekendtgørelsen § 4, stk. 2.

Til nr. 2.

Regler om bogføringspligt og bogføringspligtens omfang og indhold er givet i bogføringsloven af 5. juni 1959 og i handelsministeriets bekendtgørelse af 18. juni 1959.

I henhold til skattekontrollovens § 3, stk. 1, kan finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet foreskrive regnskabspligt for udøvere af et erhverv, for hvilket der ikke gælder bogføringspligt i henhold til bogføringsloven.

I henhold til § 3, stk. 2, kan finansministeren efter indstilling af ligningsrådet give nærmere regler for udarbejdelsen af de regnskaber, der skal indsendes til ligningsmyndighederne af såvel bogføringspligtige som regnskabspligtige.

I kraft af denne bestemmelse er der den 18. november 1969 udfærdiget en bekendtgørelse om mindstekrav til driftsregnskaber, der vedlægges selvangivelsen.

Det er her fastsat, at et regnskab skal have et vist mindsteindhold af oplysninger, men der er ikke givet forskrifter om regnskabets opstilling eller om regnskabsføringen.

Efter lovens § 3, stk. 2, kan der ikke af skattemyndighederne fastsættes regler om den regnskabsføring, der danner grundlag for årsregnskabet.

Bogføringslovens og bekendtgørelsens bestemmelse er ikke fuldt tilstrækkelige set fra ligningsmyndighedernes synspunkt.

Ligningskontrolmæssige hensyn gør det påkrævet, at der kan stilles krav til regnskabsføringen og regnskabsmaterialet.

Det er naturligvis ikke tanken at gå ud over de generelle regler, der er fastsat i bogføringslovens § 2, men alene at åbne mulighed for at give sådanne detaljerede regler om regnskabsføringen, som en effektiv ligningskontrol må kræve. Det er for så vidt samme forhold, som gør sig gældende for merværdiafgiftsmyndighederne, jfr. merværdiafgiftslovens § 18, stk. 5.

Det har vist sig, at den ligningsmæssige kontrol

ikke kan baseres alene på krav om et vist mindsteindhold af oplysninger i driftsregnskabet, men at det yderligere vil være nødvendigt at arbejde henimod, at der for ensartede grupper af skatteydere etableres en form for standardregnskaber, som vil lette ligningsarbejdet, men også for skatteydere kan give den fordel, der ligger i, at der fra skattemyndighedernes side gives klare retningslinier for regnskabets affattelse.

Der kan imidlertid ikke gives retningslinier for standardregnskaber uden at det også er nødvendigt at give visse regler for regnskabsføringen, dels af almindelige revisionsmæssige grunde, dels af hensyn til mulighederne for krydsrevision.

Det kan i denne forbindelse generelt anføres, at den skattemæssige revision af regnskaber må baseres på, at det daglige bogholderi er ført således, at det er muligt at følge årsregnskabets tal tilbage til det daglige bogholderis enkeltposter og omvendt.

For at sikre dette, er det nødvendigt at have hjemmel til at stille krav til regnskabsføringen, således at denne kommer til at indeholde de nødvendige oplysninger for det ligningsmæssige kontrolarbejde.

Til nr. 3.

Der har i praksis vist sig at være behov for at kunne indbringe de i henhold til paragraffen truffne afgørelser for en højere instans.

Der foreslås derfor indført en regel om klageadgang til ligningsrådet, jfr. § 4 A, stk. 3.

Til nr. 4.

Efter gældende lov kan ligningsmyndighederne kræve, at en erhvervsdrivende, der fører regnskab, skal indsende sit regnskabsmateriale med bilag for tiden forud for det løbende regnskabsår.

I forbindelse med den ligningsmæssige gennemgang af en skatteydere regnskab for det afsluttede år har det imidlertid også interesse at se, om de deri opførte statusposter, debitorer, kreditorer eller varelager passer med regnskabet for det følgende år. Som eksempel kan nævnes, at det kan have betydning at se, om salget i årets første måneder står i rimeligt forhold til det i status opførte varelager.

For at fremme ligningens effektivitet foreslås den omhandlede begrænsning ophævet. Bestemmelsen vil blive anvendt på en måde så virksomhedernes regnskabsførelse generes mindst muligt.

Til nr. 5.

Den her foreslåede bestemmelse sigter først og fremmest på de særlige regnskabshefter, som skal føres af „momsregistrerede“ virksomheder, der ikke fører „momsregnskab“ i det almindelige regnskab.

Efter gældende opfattelse er en erhvervsdrivende, der kun fører et sådant regnskab, og ikke andre former for regnskab, ikke pligtig til at indsende dette til ligningsmyndighederne.

Af hensyn til ligningens effektivitet foreslås denne tilstand bragt til ophør.

Forslaget er formuleret generelt med henblik på eventuelle andre former for „specialregnskaber“.

Til nr. 6.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 7 og 8.

De her foreslåede ændringer, hvorefter afgørelser, som hidtil skulle træffes af finansministeren, henlægges til ligningsrådet, er i overensstemmelse med de forslag, der er indeholdt i en betænkning vedrørende statsskatteadministrationens struktur.

Til nr. 9.

Der er i de senere år konstateret en stigende interesse for at oprette kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber med forskellige formål samt partrederier. Det skønnes derfor påkrævet, at der også kan afkræves sådanne virksomheder oplysninger i henhold til kontrolloven.

Til nr. 10.

Forslaget er en følge af forslaget til ny § 11 B.

Til nr. 11.

Den foreslåede ny bestemmelse sigter på at udbygge samarbejdet mellem skattemyndighederne og toldmyndighederne.

En tilsvarende bestemmelse foreslås indsat i merværdiafgiftslovens § 33.

Den foreslåede bestemmelse tænkes anvendt i forbindelse med kontrollen med selvangivelsesernes rigtighed. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at toldvæsenet vil kunne bistå ved kontrollen med at arbejdsgivere m. fl. afregner tilbageholdt A-skat, som fastsat i kildeskatteoven.

Til nr. 12.

Forslaget er en følge af forslaget til ny § 11 B.

Til nr. 13.

Den foreslåede ændrede formulering skyldes, at efter den seneste ændring af statsskatteovens § 30 medfører ikke alle skønsmæssige ansættelser en meddelelse fra skatterådet.

Det sker kun, når den endelige skønsmæssige ansættelse er højere end den foreløbige.

Forslaget afhjælper den konstaterede mangel ved gældende lovtæst.

Til nr. 14.

Den foreslåede ændring skyldes, at man er blevet opmærksom på, at der ved lovændringen i december 1971 er opstået en urigtig nummerering af bestemmelserne i lovens afsnit IV.

Fejlen foreslås nu rettet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(lovbekendtgørelse nr. 37 af 9. februar 1972)

§ 3. Efter indstilling af ligningsrådet kan finansministeren bestemme, at udøvere af et erhverv, for hvilket der ikke i den øvrige lovgivning er foreskrevet bogføringspligt, skal være pligtige at føre et regnskab, der opfylder de af ligningsrådet fastsatte mindstekrav, samt til inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse til ligningsmyndighederne at indsende et på grundlag af dette regnskabsmateriale udarbejdet *driftsregnskab*.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. Er et *driftsregnskab* ikke indsendt rettidigt eller udarbejdet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i henhold til stk. 1 og 2, finder reglerne i § 2, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse.

§ 4. Indgivelse af behørig selvangivelse af indkomst og formue og af *driftsregnskab* samt af de erklæringer, der er nævnt i kildeskattelovens § 80, stk. 2, og § 81 og i lov om sømandsskat § 17, stk. 2, kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af vedkommende amtsskatteråd, i Københavns og Frederiksberg kommune dog af vedkommende skatteråd. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 3.

Stk. 1 — — —

Stk. 2. Finansministeren kan efter indstilling fra ligningsrådet give nærmere regler om udarbejdelsen af de driftsregnskaber, der efter stk. 1 eller bestemmelsen i § 22, stk. 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten skal indsendes til ligningsmyndigheden.

Stk. 3. — — —

Stk. 4. — — —

§ 4. Indgivelse af behørig selvangivelse af indkomst og formue og af driftsregnskab samt af de erklæringer, der er nævnt i kildeskattelovens § 80, stk. 2, og § 81 og i lov om

Lovforslaget.

1.

„driftsregnskab“ ændres til „årsregnskab“.

„driftsregnskab“ ændres til „årsregnskab“.

„driftsregnskab“ ændres til „årsregnskab“.

2. § 3, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Efter indstilling af ligningsrådet kan finansministeren fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for og udarbejdelsen af de årsregnskaber, der efter stk. 1 eller § 22, stk. 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten skal indsendes til ligningsmyndighederne.“

Gældende lov.

(lovbekendtgørelse nr. 37 af 9. februar 1972)

sømandsskat § 17, stk. 2, kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af vedkommende amtsskatteråd, i København og Frederiksberg kommune dog af vedkommende skatteråd. Bøderne tilfalder statskassen.

§ 6. Enhver erhvervsdrivende, der fører regnskab, er, hvad enten han ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, pligtig på begæring af de skattelignende myndigheder til disse at indsende sit regnskabsmateriale med bilag for *tiden forud* for det løbende regnskabsår og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteligningen. 2.-3. pkt.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. — — —

Stk. 4. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende praktiseringen af bestemmelserne i *stk. 1-3*. Med hensyn til gennemførelsen af undersøgelser m. v. efter *stk. 2 og stk. 3* yder politiet bistand til skattemyndighederne efter regler, der aftales mellem finansministeren og justitsministeren.

§ 8 C.

Stk. 1.

1-2 pkt. — — —

Hvor forholdene taler derfor, kan *finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet* i hvert enkelt tilfælde bestemme, at der skal kunne forlanges tilsvarende oplysninger med hensyn til mellemværender med ikke navngivne erhvervsdrivende.

Stk. 2. Banker, sparekasser, bankierer, vekselere, advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, er pligtige på forlangende af skatterådet eller højere ligningsmyndighed at give de skattelignende myn-

Lovforslaget.

3. I § 4 indsættes som stk. 2:

„*Stk. 2.* Ligningsrådet kan ændre de i henhold til *stk. 1* truffne afgørelser.“

4. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „tiden forud“ til: „såvel tidligere som“.

5. I § 6 indsættes efter *stk. 1*, som nyt *stk.:*

„*Stk. 2.* Enhver erhvervsdrivende, som til brug for andre offentlige myndigheder fører et regnskab, skal på begæring af ligningsmyndighederne indsende regnskabet til disse.“

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

6. I § 6, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres „*stk. 1-3*“ til: „*stk. 1-4*“; og „*stk. 2* og *stk. 3*“ til: „*stk. 3* og *stk. 4*“.

7. I § 8 C, *stk. 1, sidste pkt.* udgår „finansministeren efter indstilling fra“.

Gældende lov.

(lovbekendtgørelse nr. 37 af 9. februar 1972)

digheder alle oplysninger om navngivne personers indskud, lån, depoter eller boks. Oplysning kan således forlanges om størrelsen af lån og af indestående eller forvaltede midler og disses afkastning, om bevægelser på indskuds- eller lånekonti, herunder oplysninger om trukne og indsatte checks, om diskonterede vekslers samt om sikkerhedsstilling for lån og kreditter. For så vidt angår ikke navngivne, kan der efter finansministerens bestemmelse kræves oplysning om indestående eller forvaltede midler og disses afkastning med angivelse af ejerens, eventuelt tillige den dispositionsberettigedes, navn og bopæl.

§ 8 D. Offentlige myndigheder og bestyrelser for selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner er — ud over hvad der følger af foranstående bestemmelser — pligtige på forlangende at meddele de skattelignende myndigheder alle de oplysninger, der kan tjene disse myndigheder til vejledning ved udførelsen af deres hverv — for så vidt angår oplysninger vedrørende ikke navngivne skattepligtige dog kun efter finansministerens bestemmelse. Hvor det drejer sig om forhold, der falder ind under bestemmelserne i § 8 C, stk. 1, kan der dog ikke afkræves bestyrelser for selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner oplysninger i videre omfang, end disse bestemmelser afgiver hjemmel for.

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 6, stk. 1, og §§ 7-8 F, afgør finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

Stk. 2. — — —

(Den gældende lov indeholder ikke regler, der svarer til forslaget § 11 B).

Lovforslaget.

8. I § 8 C, stk. 2, sidste pkt., og § 8 D, 1. pkt., ændres „finansministerens“ til: „ligningsrådets“.

9. I § 8 D, 1. pkt., indsættes efter „selskaber“:
„som nævnt i selskabsskatteovens § 1, nr. 1 og 2, jfr. lovbekendtgørelse nr. 399 af 31. august 1972, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier.“

10. I § 9, stk. 1, ændres „og §§ 7-8 F“ til: „§§ 7-8 F og § 11 B, stk. 2, 2. pkt.,“.

11. Efter § 11 A indsættes:
„§ 11B. Toldvæsenet giver efter finansministerens bestemmelse skattemyndighederne oplysninger om forhold af betydning for skatteligningen og skatteopkrævningen, som det under afgiftskontrollen bliver opmærksom på.“

Stk. 2. Finansministeren kan pålægge toldvæsenet i forbindelse med afgiftskon-

Gældende lov.

(lovbekendtgørelse nr. 37 af 9. februar 1972)

§ 14.

Stk. 1. — — —

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 6, stk. 1, § 7, § 8 A-F, § 10 eller § 11, straffes med bøde.

§ 16. Den, hvis indkomst eller formue ved den endelige ansættelse er ansat skønmæssigt efter § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, eller § 3, stk. 3, til et for lavt beløb, og som, efter at ansættelsen er meddelt ham efter reglerne i § 30, stk. 2, i lov om indkomst- og formueskat til staten, har undladt inden 4 uger fra meddelelsen at underrette ligningsmyndighederne herom, straffes med bøde.

Stk. 2. — — —

Lovforslaget.

trollen at indhente oplysninger af betydning for skatteligningen og skatteopkrævningen. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele toldvæsenet sådanne oplysninger.

12. I § 14, stk. 2, ændres „eller § 11“ til: „§ 11 eller § 11 B, stk. 2, 2. pkt.“.

13. § 16, stk. 1, affattes således:

„Den, hvis indkomst eller formue er ansat skønmæssigt efter § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, eller § 3, stk. 3, til et for lavt beløb, og som, efter at ansættelsen er meddelt ham efter reglerne i § 24 eller § 30, stk. 2, i lov om indkomst- og formueskat til staten, har undladt inden 4 uger fra meddelelsen at underrette ligningsmyndighederne herom, straffes med bøde.“

14. I afsnit IV ændres paragraffernes nummerering fra 18—20 til 24—26.